

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: M. VAN DEVENTER, GRIFFIER: A. W. VAN HAEFTEN
REDACTEUREN: J. WOLVINGA — F. J. DE VLOUW — L. C. SLOTH BLAAUBOER — R. DROOGLEEVER
FORTUYN — K. E. HUIZINGA — J. W. VAN PIENBROEK.

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
13e JAARGANG ————— VRIJDAG 5 FEBRUARI 1937 ————— 12 BLZ. No. 17

REDACTIONEEL

Aan hun voornemen uit de Redactie te treden, hebben gevolg
gegeven de Heeren: V. Boudier, E. A. Lamb, E. A. Bartholdy,
J. Slok, M. van Vorden, A. Gervais, M. van Coehoorn en
P. J. Kien. — De Redactie is thans als volgt samengesteld:

M. van Deventer	Hoofdredacteur.
A. W. van Haeften	Griffier.
J. Wolvinga	Redacteur.
F. J. de Vlouw	"
L. C. Sloth Blaauboer	"
R. Droogleever Fortuyn	"
K. E. Huizinga	"
J. W. van Pienbroek	"

INTREDE.

Peinzend strek ik me uit in een van de vieze liberty-stoelen,
die tevergeefs trachten m'n kamer iets gewild studentikoos
te geven.

Allerlei gedachten verdringen zich in m'n toch al verwarde
brein. Gebeurtenissen van pas geleden gaan aan m'n geestes-
oog voorbij. Van die professor, die gewoon vroeg waarom ik
niet geweest was. En dan die booze agent, die plotseling met
z'n gummistok ging gooien. Mis natuurlijk. Ha-ha! En dan
Carnaval. Tjonge, wat een feest! Al die mensen, die daar in
gekke pakjes maar wat rondhossen. En wij, die onszelf graag
tot de intellectueelen rekenen doen naar hartelust mee aan die
spontaan-naïve vreugde.

Wat zei ik? Spontaan-naïef? Aardige vondst. Ik zal de men-
schen gaan verdeelen in spontanen, naïeven, intellectueelen en
samenraapsels daarvan. Wat zoudt u b.v. zeggen van de naïef-
spontane-intellectueel? Een b type? Maar dat Carnaval dan
hè. Schitterend gewoon! Vooral die eene. Hoe heette ze ook
weer?

Beste lezer. Ik weet wat u nu van me verwacht. Ik moet nog
even door peinzend. Dan moet ik een regel voor u wit laten,
om tenslotte met een schok en een vreeselijk nuchtere opmer-
king weer klaar „wakker” te worden.

Maar neen lezer, ik wil niet helpen u op te voeden tot de
achterdochtige droomuitlegger die gij met de „Spiegel” in
de hand tracht te worden. Ik bezit de zeer bijzondere eigen-
schap te kunnen denken, ja zelfs verward te kunnen denken,
als ik niet droom. Bovendien hebt u met mijn dromen niets
te maken. Maar toch, de nuchtere opmerking durf ik u niet
te onthouden. Leest u maar verder:

Nog steeds diep in gedachten verzonken loop ik het gangetje
door, dat naar de drukkerij gaat. Ik open de deur en een
zwoele geur van lood en drukinkt slaat me tegen. Een druk-
kersmaatje grijnst me dom aan.

„Voor het redactie bureau van de Spiegel mot je de andere
kant uit, hoor!” zegt hij. En z'n grijns verandert in een mede-
lijdend lachje.

J. W. VAN PIENBROEK.

INTREDE.

Welnu dan, het is een schoone morgen en de zon verwarmt
Uw bloote voeten als U uit Uw bed kruipt; maar U schijnt
het niet te merken, want die ploertin van de ploerterij heeft
U te laat gewekt, en U heeft U eerste college gemist — nog
wel belangrijk bovendien — terwijl U gisteren na Uw rant-
soen pils naar huis sjokkend nog zoo heilig van U zelf over-
tuigd was vroeg op te kunnen staan!

En natuurlijk, nu gaat alles op deze dag mis, U mist nòg een
college, U krijgt geen assistentie, aan de koffie eet U kaas die
buiten alle beschrijving smerig smaakt en Uw eitje is bedor-
ven, 's middags krijgt U te hooren, dat U een teekening over
mag maken!

Dan wordt het donker in Uw altijd zoo opgeruimde ziel, U
wijst norsch alle vriendelijke gedachten van de hand, U tracht
U nog wat op te wekken met de Symphonie van bloedsensa-
tie uit het Avondblad, maar ook dat met negatief resultaat!
Toegevend aan al het zwarte wat er maar in Uw binnenste
op kan borrelen slentert U in het milde avondlicht langs de
grachten

Ach ja waarom zoudt U geen zelfmoord plegen!

't Is zoo gebeurd U springt in het water en verdomt het boven
te komen, misschien even benauwd, maar wat geeft dat.

Morgen staat U in de krant, verder Corpsrouw en Uw vrien-
den zeggen aan het graf dat U zoo'n puike vent was!

En dan vooral niet vergeten dat meisje dat stil en bleek het in
haar kamertje uitsniakt nu U weg bent

Net op dat moment ziet U een meisje aankomen, ze groet U
charmant, laten we eerlijk zeggen: het is een schat!

Dan komt de reactie.

In laaiende woede rukt U uit walging voor Uzelf Uw ziel uit
Uw lichaam en geeft haar een schop zoo hard U kan.

Nog even ziet U in snelle opeenvolging een spoor roode drup-
peltjes zich over de gracht voortplanten dan is zij uit
het gezicht verdwenen.

Hoe is het nu met Uw ziel gesteld?

Laten wij haar Jopie noemen, zij is uit Uw lichaam weg en
ze heeft niets meer met Uw persoon uit te staan.

Na een korte vlucht blijft Jopie hangen boven een groote
stad hier in de nabijheid. Het is donker geworden, ze ziet een
plein, een straat die er opuitkomt, veel licht, reclames, glim-
mende rails, een wemeling van mensen, fietsen, auto's enfin
hetbeeld van een drukke stad in de avond.

Op een hoek staan meneer Confituur, meneer Bons, meneer
Bal en meneer Vel; dopgehoede handenpratens hun baarden
te krabben.

„Hachot” hun zaken gaan miserabel en ze hebben nog een
vrouw en dotten van kindertjes thuis

De godgansche dag scharrelen ze zenuwachtig in hun vunze
bedrijfjes rond voor geld, geld, geld!

In een klein steegje twee liefdevrouwen opgelakt, en wel, die
elkaar de laatste snufjes van hun mismaakt bedrijf vertel-
len

Meneer Vel op weg naar huis nadert hen, ze stuiven uiteen,
en als hij langs het straatje komt, kruipt dat giftige zinnetje
langs de donkere muur zijn oor in: „Ga je mee schat?”

Verschrikt draait hij zich om, maar na een tijdje doet hij het
ook nog, de schoft!

Terloops werpt Jopie nog even een blik in het kamertje waar die twee in gaan: de groote gemeenroode lamp, het breede bed met het knullige kussen erop, de versleten armstoel, het vaasje met de cigarettenspekjes, en achter het gordijn de waschtafel, alles doordrenkt met een slechte parfumlucht . . . Mijn God als je dan bovendien onder de prachtige bontmantel de schamele afgedragen rok ontwaart . . .

Ontdaan verwijdert Jopie zich uit deze buurten.

Uren waart zij verlaten boven de stad rond.

Tenslotte stijgt haar wanhoop over alle beroerdigheid uit deze stad ten top en dan moet zij toezien hoe de Goddelijke Tranen door Haar vergoten, verpletterd worden door glimmende Packards en Rolls Royces waarin zich machthebbers bevinden wier gezichten te scherp geteekend zijn door felle en meedoo- genlooze jacht naar eigen gewin.

Zoo keert Jopie in arren moede naar U terug en vraagt bescheiden weer bij U te mogen binnentreden.

Want zij kan niet bestaan zonder de koesterende warmte van Uw aanwezigheid.

Haar eenige eisch is, dat U zoo nu en dan zich rekenschap geeft van haar.

Anders voelt zij zich zoo eenzaam en heeft het bitter koud!!

R.D.F.

INTREDE.

Buitenkind.

Toen rijdende laatst door de nachtelijke regen mij opviel. De stilte in 't bosch, en de vriendelijke weemoed des hemels, De goede, zacht druipend van 't lauwoete water, Donker in 't Noorden, doch helder verlicht door de stede Welke ik naderd', bevreest voor de stank in de straten, Dringende menschen, 't was Zondag, en jongens die hittig Joelden naar maagden, gevoerd aan den arm van soldaten, Hoogoprijzende huizen, in Floodlight, beklemmend de adem, Rood razende auto's en trams, een gevaar voor het leven, En bovenal de vijandige stemming, die schreeuwend Staat in de oogen van hen, die hun leven Vullen met geld en met afgunst en wreedheid, Remde ik plotsling mijn vaart en zwenkte af naar het water Dat stil in de regen een landtong omlinjende. Stopte, en met het verdriet van den mensch die zich zelve Sterk overschat, peinsde ik over de slechtheid der wereld.

Doch plotseling vulde de vrucht Californiëns Roodwangige appel, gegeven door zorgende vrienden Tot troost op mijn weg, en genot voor 't gehemelt, Mijn hart met begeeren, ik tastte, en vond hem In veilige holte mijns beregenden mantels. Ik draaide hem rond, genietend zijn geuren En beet tot het hart om zijn smaak te doen kennen Aan wachtende tong, en voldoen aan de gretige tanden. Met gesmak keek ik op naar de gelige hemel Waar de stad mij een beeld bracht dat deed mij het kauwen vergeten.

Scherp tegen het licht der hangende wolken Stak af 't silhouet van een mijner lievelingsboomen. Hoog slanke larix, met krachtige stam, en toch edel 't Netwerk der twijgen, doorzichtig als kantwerk, Fijn waren de naalden te zien als een waas van bezieling Vullend de boom, met naar de aarde aflopende takken.

Op mijn gelaat viel de regen, ik hapte in mijn appel, En peinsde over de zin van hetgeen zich hier toonde Wel was dit duidelijk, was 't niet het doel van een leven Scherp zich te zien in het schijnsel van 't booze, Hoog zich te richten, ommanteld met alles dat schoon is, Deemoedig te wijzen naar de aarde die alles ontstaat doet Tot vertroosting van hen die bezwaard tot het kwade zich richten

En zoo praatte ik al etend mij 't beeld in 't geheugen Als een weldaad voor 't hart gelijk reeds de appel geweest was En hervatte mijn tocht door de stroomende regen.

Daar greep mij de stad in zijn vangarm. Uitdagende vrouwen Geschaard langs de donkere wegwand, deez' vloek der bescha- ving

Want bij een natuervolk is 't dorsten naar liefde geen schande. Bij 't ingaan der stad deed de warmte en 't licht mij ontroeren. Wel leek het goed hier te voelen de aanhankelijke banden der menschen.

Doch bijna verpletterd door helblinkende auto, vervulde Mijn hart zich met haat, want wel was de stemming vijandig Hoogrijzende huizen beklemden de adem, de knapen Joelden, soldaten met meisjes verdrongen de menschen, En mij benauwde de lucht, die ik haastig ontvluchtte. Buiten de huizen tenslotte vertraagde ik mijn gang Hield stil en keek om naar de gelige nachtelijke hemel En dacht aan den boom en was innig tevreden. En zoo reed ik voort tot slechts regen mij leidde.

K.E.H.

INTREDE.

Loh, wanneer ik dit alles weer bedenke seh, dan doet mij dat wel droeffig stemmen seh. Dan sie ik Kotta-Radja weer blakeren in sijn tropen son seh. So senang warèm seh! Ik sie weer mijn klapper boom, so slank en toh so koel daarboven seh. Laat ik maar eens behinnen met uit te shrijven wat ik daar meemaakte seh, op een shool dag.

Wah, efen een andere hriffel nemen. Awas (Sie maar niet naar mijn Gollans seh) Poor de klas gelemaal de Jupproh in het wit.

Wij allemaal verder verspreid in de lokaal seh. Alles is rustih. De son shijn so senang warem seh. Dan mijn friend seh tehen mij, Sehseh, hij seh. Wat seh seh, vroeg ik? Hij wor boos en antwoordt, Seh, seh, als ik seh seh hoef jij niet seh te sehhen seh.

Seh, seh ik. De stem van de Jupproh onderbrak ons. Awas, Awas roep sij seh!! Dan met frahend hesig: Wie weet een liedje??

Ik en mijn friend wij swijhen. Son so senang seh, warem seh. Adoe, adoe, thije, adoe adoe. Wij allen kijken om, wat was dat? Jupproh fraah dan: wat dan Tjoeng?

Simin de zoon van de Doekoen, zit met zij beide knuisten in zijn neus en kreunt maar steeds, adoe-adoe. Plotseling wij sien een Tjappoeng fliehen. Djempol roep Simin en op de waterjuffer wijzend „sat in mijn neus toh”. Iedereen dommeld weer in. Son so senang warem seh!!

Eindelijk roep de kleine Sarina „Hier toh”. Wat dan daar schrikt de Jupproh wakker? Hier een lietje en sij behon dadelijk daarop:

Ahalien een hroen hroen knollen knollen laan. Jupproh knikt en knikt en alles is weer rustih. Son so senang warem seh. Een kleine sinjo dah er anders over. Hij neem sijn buks onder sij bank en behin te shieten op een tjitjak. Doear, mis. Doear mis. Doear. Iedereen wor wakker en de Jupproh fraah wie sijn spuit was dat.

Toen alles weer stil. Son so senang warem seh. Toh niet alles stil. Op de dak van het shool loop een opgeschrikte tijher onrustig geen en weer. Plotseling weer, doear. Allen kijken we weer naar Sinjo die nu echter seh peronheluk seh. Ketjebloek, de tijher fal dood op shool plein seh. Loh wanneer ik dat noh herinner seh. Jupproh seh, in de banken blijven, in de klas blijven!!

Tijher wor weh hedrahen. Son so senang, warem seh!

Alles is stil begalfe de Jupproh, sij door alles heen seh. Shreewt steeds maar loh, loh, loh. Dan kalmer Karrel vertel eens wat van jou laatste perlop in Golland seh. Jan haat poor de klas staan en behint: Ketang, Keteng, keteng, teng teng teng. Het speel kwartier.

Wij gollen allen naar buiten. Onmiddellijk al hroote kloppartij. Doek, Simin heef een Chinees uit de hoogste klasse neer gebeukt.

Teng, keteng, boom, boem. Wij rennen weer naar binnen. Jan mah verhaal verder vertellen. Hij behin dan: Wah Jupproh U weet nog niet misschien maar ik hep in Golland veel freemds meegemaakt seh.

Jupproh knikt toestemmend. Jan haat ferder.

Loh, eens ik was in een mandi kamer en soek een siram! Nergens siram! Ik draai een kraan open. Er kom water uit, water wor warmer, loh ik loop weh seh. Ik draai twee kranen open. Er komt meer water uit seh. Ik ga er onder staan. Water wor warmer seh, ik loop weer weh seh. Ik draai nu aan drie kranen. Loh meer water. Ik ga er onder staan, loh nog veel warmer seh. Ik loop weh seh. Ik draai aan vier kranen. Loh nog meer water seh. Ik ga er onder staan. Water wor noh warmer en so warem seh, ik verbrand mijn huid, seh.

Onbeshaamd seh. Jan rood van opwinding vertel dit alles. Iedereen lah hem uit toen, en roepen feren, meer feren, noh meer feren, minder feren, loh feren weh, loh . . . Ha. Ha.

Nu shij ik uit toh, dit is onhefeer een kolom, heen tawar, seh.

A. W. v. H.

De nacht van Woensdag op Donderdag brengt mij gewoonlijk slechts weinig rust: ik weet dat ik de volgende ochtend mijn stukje voor de Spiegel af moet hebben. Zoo ontwaakte ik eenige tijd geleden weer met die klamme handen, dat luidbonzend hart, die mij toch, door hun associaties met het gezellige drukkersbedrijf, de goede Redactiesigaren, door de tijd heen dierbaar zijn geworden. En deze keer mengde zich met die bekende nervositeit een diepe melancholie, omdat ik wist, dat ik vandaag mijn laatste stukje zou gaan schrijven. Toen ik uit het raam keek, het was midden Januari, ontwaarde ik de stad in haar bruidskleed, het witte, smettelooze, in zoo menig puberteitsrijm bezongen. Het was mij of ik reeds de mufte kamerlucht doortrokken voelde van de tintelende frisheid die daar buiten moest heerschen; haastig kleepte ik mij aan. Nu gauw dat artikel afmaken, en dan als belooning een heerlijke wandeling. Even een schreeuw door het trapgat: „Briars!” „Ja?!” „Briars breng je wat thee boven.” „Ze staat al te trekken meneer” en na een uurtje zat ik al met een dampende kop voor het opgeschoven venster naar stof te zoeken. Ha! Theeblaadjes, een brief vandaag! en toen ik weer mijn blik naar buiten liet dwalen, over de wit-gepruikte daken, de smettelooze looper over de Oude Langendijk, toen voelde ik met een instinctieve zekerheid dat ik vandaag geluk zou hebben in al mijn ondernemingen. Ik sprong op. Dat artikel zou toch wel klaar komen, ik kon nu mijn tijd beter besteden, bedacht ik, trok jas en overschoenen aan, en verwisselde het tranendal van de broodschrijver voor het witte paradijs der armen van geest. Onder hen wilde ik mij vandaag mengen. Vandaag eens geen materiaal opdoen, geen psychologische studies op straat, overpeinsde ik, door de Peperstraat loopende. Kijk, ook meneer Croon speelt in zijn etalage met kleurige doeken, als een klein kind, meneer Albers en meneer de Wolf converseerend op de stoep voor hun zaken houden wederzijdsch de buur te vrind, en alle drie weten ze: de Middenstandsorreganoisatie drèvt op het graut-koptoal, en groeten daarom beleefd, maar met een opvallend onafhankelijkheids vertoon.

Nu weet ik ook, waar ik naar toe moet, om de heele middenstand te vergeten. Het is niet ver meer. Voor het knusse verloflokkaal zie ik Manuka al in de sneeuw spelen. F. J. de V. heeft gelijk. Mooie tegenstelling: witte sneeuw, zwart keesie. Kon mijn zwarte ziel zich zoo eens wentelen in die smettelooze reinheid! Keesie schudt de sneeuw uit haar dikke vacht, glipt behaagziek door de openstaande deur. Wacht, ik zal Pa eens te pakken nemen.

„Ha bonjour, mon cher Monsieur, comment ca va?,” wend ik mij met superieure beminnelijkheid tot de slaapdronken figuur achter de toonbank. „Hasasasa,” laat Pa zich niet kennen. Manuka springt onstuimig tegen mij op, likt me de handen met de blauwe tong van een gehangene. Kijkt hem eens verheugd wezen, zegt Pa, en toovert dan uit een klein doosje de dobbelstenen te voorschijn. „Ken ik soms wat aan Uwes verdienen?”

„Vooruit waard, gooi maar voor!” houd ik me groot, maar grijp met een imperatief gebaar zelf de keien. Eén keer. „Niks, geen verdoem!” Pa staat voorbarig te dansen van plezier. Twee keer. Kastje vijf. Asjeblijft!!

„Wat, je hebt het nog niet gewonnen verwaande kwast, even mijn bril opzetten,” en behoedzaam laat hij de keien over tafel rollen. Niets. Tweede keer. Niets. Drie keer . . . lang blijft het bekertje over de steenen staan. Voor de spanning.

„O, ik heb het zoo nodig, en ik heb zoo'n lol gehad — engelbewaardertje sta me bij,” bevend onthullen de oude vingers de beslissende worp . . . : kastje zes!

„Godsamme, wat is t-ie goed, Uwes zit erin! Rampampam, rampampam! — Dat uwes maar veel geluk mag hebben in al Uw ondernemingen. Da's toch zeker mooi gezegd!” proost Pa, en volgt dan met geconcentreerde aandacht de te korte tocht van het gewonnen beetje van mond tot maag.

Nu weet ik zeker dat deze dag mij geluk zal brengen, Pa's wenschen hebben de kracht om in vervulling te gaan. Dat maakt me opgeruimd en blij, hoewel mijn bier naar koper smaakt. Buiten begint het weer te sneeuwen. Geen geratel van karren vandaag, het eeuwige gezeur van de toren lijkt milder, als gesmoord in watten. Pa moet weg, planken en timmermans gereedschap worden bij elkaar gesjord, Manuka staat te huilen bij de kachel, likt dan traag aan een plasje gemorst bier. De deur gaat open, handen wrijvend van de kou komt het kleermakertje beneden, hinnikt schokschouderend zijn goeden morgen.

DELFTSCHE SCHOUW

Als een fractie
der Redactie
een klak ziet
komt de knuppelt
aangehuppeld
als een taxi.
Mijn schild
wekt geen vertrouwen
ik tel van één tot drie
gij wilt 't? —
Zoo zal ik houwen
in naam der pliessie.

Hans
voorloopig lustcomplex
feest thans
als surrogaat voor Lex
allround Blijdie
kwam men halen
hij die
poen heeft, kan betalen.
Ook Aspot
superjanplezier
drinkt maag ten spot
commissiebier.

het drietal Rooschje
Pi en Boer
garandeert ons koosjer
lustrumvoer.

*Om Toorenburg te kunnen slikken
moet de Schouw weer lekker likken.*

Nu moest ik toch ook maar gaan. Ik wilde toch immers een groote wandeling maken? „En komt U vanavond alstublieft een beetje vroeg?” Nee Pa, vandaag ga ik wandelen, als een vagebond op avontuur. Hoe heerlijk, door die krakende sneeuw het Westland in, terugkeerend in de dalende zon . . . al het wit wordt vlammend rood onder de vurige stralen die breken in het glas van de kassen . . . Of over Nootdorp naar Gouda, door de polder, langs molens en holle knotwilgen, die besnuffeld worden door schurftige schippershondjes, af en toe de hoed lichtend voor de gemoedelijke pastoor, die met een dampende sigaar in het hoofd zijn stervende parochianen affietst . . . Maar nu weet ik nog wat beters, een plan dat me heugen zal: in een wijde boog over Wijnhaven en Hippolytusbuurt naar Piet onder de Kerk, dan, met het vallen van den avond, als de contouren van de boomen troebel wiegen in de avondnevel, langs de oude Delft, een sprookjesrijk in het maanlicht, naar het klompje. Een heerlijke wandeling!! Mijn gedachten toeven al ver vooruit. Piet's bier is rijk, goud glanzend met roomig schuim, hijzelf is rond, niet tonrond, maar ronder nog, in alle richtingen, zonder nochtans de balvorm aan te nemen. Zijn conversatie is sprankelend.

„Monneur!” „Pils, Piet”. „Monneur!!!” Geweldig schuift hij achter het Buffet, behandelt de bierkraan met ingewikkelde kunstgrepen, als gold het een machinerie. Dan zeilt hij weer nader, beneemt door een zwierige zwaai met het gevulde glas een kort oogenblik alle uitzicht: „Monneurrr!!!”

In het klompje leggen de vrienden hun dominotje. Chris met zijn mandarijnenkop rammelt met de kruikjes, hoest luidruchtig en slaat met de vuist op tafel, dat de glazen rinkelen. Zijn bier is geheimzinnig, verrassend en origineel. Droomverloren ziet men toe, hoe zich de inhoud van het kruikje in het glas uitgiet, als een woeste, schuimende bergstroom, alles meesleurend in zijn vaart: stukken wrakhout, steenen, zilveren snuisterijen, slakjes . . .

„Takkaré¹⁾, verdomme!” Vlak voor mijn huis word ik bijna door de knor uit mijn eerste artikel, nu fietsende, overreden. Even binnen kijken of die brief er misschien is . . . Ja waarachtig, een brief van . . . van Pienbroek?!

„Beste Karel” (Kerel bedoelt hij zeker).

Ja, lezer, U begrijpt, toen ik die brief had uitgelezen, is er van mijn heele plannetje niets meer gekomen. Als een geslagen hond ben ik aan mijn bureau gaan zitten, en heb mijn plicht gedaan als zooveel weken. Maar van één ding ben ik Godzijdank! zeker: dat alleen mijn allerbeste vrienden mijn laatste artikel zullen begrijpen.

L.

¹⁾ Bargoensch voor „take care”.

WINTER

DAMES- EN HEEREN-
SLIPPERS

MERK:

„COSYFORT”
sierlijk, elegant en sterk.

Ook voor kinderen zijn
„COSYFORT”
PANTOFFELS
bijzonder aanbevolen.

Met „COSYFORT”
geen beschadiging van
kleden of meubelen
meer!

„WELFSCHOEN”HUIS
W. H. Heijne den Bak
CHOORSTRAAT 26
TELEFOON 1247

**STAATSMIJN
PRODUCTEN**

**HYBRANDSTOFFEN
HANDEL**

V.H.S. OLLEMANS

PRIMA COUPE
1e klasse afwerking

Heerenkleeding
naar maat
en maatconfectie

H. DELFOS
O.D. 161a - Tel. 605

LEERBOEK DER NOMOGRAFIE door
J. C. G. NOTTROT, 271 bladzijden,
met 96 figuren en 128 opgaven . . . geb. f 6.90

Mededelingen Ver. v. Dordtse ingenieurs: Zonder twijfel zal
het den oordeelkundigen lezer na studie van dit werk gemak-
kelijk vallen de constructie van schaalnomogrammen op zijn
eigen speciale studiegebied toe te passen en aldus de voordelen te
plukken van de ontwikkeling van een hulpwetenschap, waarvan
de beginselen door den schrijver zo helder worden uiteengezet.

**LEERBOEK DER GEOMETRISCHE
KRISTALLOGRAFIE** met vraagstukken
door Dr P. TERPSTRA, 302 bladzijden,
met 262 figuren f 8.25 geb. f 9.—

**REPETITIEDICTAAT BESCHRIJVEN-
DE MEETKUNDE** door W. J. VOLLE-
WENS, 3de druk - 154 bladzijden, 23
figuren f 2.90

Het grote belang zit vooral in de serie van 158 werkstukken,
over alle onderdelen van de beschrijvende meetkunde, volgens
alle methoden.

**INLEIDING TOT DE FUNCTIE-
THEORIE** door Prof. Dr C. H. VAN OS,
245 bladzijden. Prijs ingen. f 4.90
geb. f 5.75

Verkrijgbaar bij de boekhandel en bij den uitgever
P. NOORDHOFF N.V. — GRONINGEN

Heeren Studenten!

Wij leveren alles voor Ontbijt- en Koffietafel
1e Kwaliteit en Lage Prijzen

Beleefd aanbevelend,

C. C. WEIL, Hippolytusbuurt 17.
TELEFOON 1286.

Firma C. MEEUWIS

CHOORSTRAAT 27 B. T. COELMAN TELEFOON 1575

**De aangewezen Heerenkapper
voor Delft**

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier

„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!

Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

Regenmantels
in alle prijzen

J. VAN DIJK
189 OUDE DELFT
TELEF. 431

Centrale
verwarming

volgens de nieuwste systemen.

Ingenieursbureau

JOOST
NAAKTGEBORNEN Gz.
BUITENWATERSLOOT 51-53-55
TELEF. 868 DELFT

Vraagt prijsopgave
Service
Reparatie

Naamlooze Vennoetschap
W. D. MEINEMA

Verkrijgbaar:

de tweede, geheel
omgewerkte en ver-
meerderde druk van

Nieuwe Methoden
voor Elementair-
analyse

Prof. H. TER MEULEN

en
Dr. J. HESLINGA

72 bladz., met 9 photo's
en 25 teekeningen.

Prijs ingenaaid f 2.40

**STEIJGER'S
SLAGERIJ**

Specialiteit in Fijne Worst
en Vleeschwaren

ALLES EIGEN FABRIKAAT

Oude Kerkstraat 9-10
Telef. 168, Delft

OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FUN, maar . . .
het moet van STEIJGER zijn

BOLLINGER BRUT

EEN BUITENGEWONE CHAMPAGNE

VERKRIJGBAAR BIJ:

B. A. VAN DE VEN & Co.

WIJNKOOPERS

WIJNHAVEN 11 — TELEFOON 78

SIGARENMAGAZIJN
„OUDE DELFT”

H. K. JÄGERS

OUDE DELFT 82 — DELFT
BIJ DE PEPPERSTRAAT
TELEFOON 367 — GIRO 764

Gerenommeerde
Sigaren- en
Sigarettenmerken

Groote voorraad

Pijpen
en aanverwante artikelen

TECHN-HOOGESCHOOL

Wijziging in den lesrooster 1936—1937.

Het college Decoratieve kunst van Prof. H. Rosse voor studenten B₃ en B₄ op Vrijdag van 9—10 uur wordt verplaatst naar 10—11 uur.

Prof. H. M. Luns maakt bekend, dat hij, aansluitend op en in het kader van de colleges van Prof. Dr. Ir. D. F. Slothouwer op Dinsdag 16 en Vrijdag 19 Februari van 1—2 uur in de collegezaal 14 zal spreken over: I. De vroeg Grieksche beeldhouwkunst en II. De beeldhouwkunst van het bloeitijdperk dier kunst.

Prof. P. Meyer maakt bekend, dat het college Vliegtuigmotoren slechts op die Donderdagen, maar telkens 2 uur n.l. van 10—12, worden gegeven, wanneer de heer Ir. J. Roosenschoon géén college geeft. Het college Vliegtuigmotoren zal dus voor het eerst plaats hebben op Donderdag 25 Februari a.s. van 10—12 uur.

Prof. Dr. Ing. Ir. H. S. Hallo maakt bekend, dat hij wegens ongesteldheid tot nadere aankondiging verhinderd is college te geven.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Werktuigkundig ingenieur: J. J. Manders.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Scheepsbouwkundig Ingenieur: G. J. Hogewind.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Scheepsbouwkundig Ingenieur: J. H. Krietemeijer.

Rijksmuseum „Huis Lambert van Meerten”, Delft. Tentoonstelling, 10 Februari—10 Maart, Chineesche en Japansche Ceramiek. Uit het prachtwerk van H. Rivière en Ch. Vignier, Bruikleen van Mr. H. C. Gallois te 's Gravenhage.

Op verzoek kunnen leerlingen en leden van verenigingen worden rondgeleid. Het museum is geopend van 10—4 uur; Zondags van 1—4 uur. Entree f 0.10, 's Maandags f 0.25, scholen vrijen toegang.

N. B. B. S.

Mijnheer de Hoofdredacteur!

Het worde ons vergund langs dezen weg de eerste-jaars-studenten en ook hen die niet voldoende bekend zijn met doel en streven van ons Bureau op de hoogte te stellen van onze werkwijze.

Wij meenen hiertoe gerechtigd te zijn, daar alle studie- en reinlichtingen betreffende studenten-aangelegenheden volkomen kosteloos geschieden. Het Bureau, dat door de drie groote gezelligheids-verenigingen de A. S. V., de B. V. S. V. en de N. N. S. F. gesticht is, ten behoeve van alle Nederlandsche studenten die nadere studie of persoonlijk contact met buitenlandsche studenten-organisaties wenschen, verstrekt alle op dit terrein verlangde gegevens hetgeen ons Bureau mogelijk gemaakt wordt door het regelmatig contact dat het heeft met: The National Union of Students, in Londen; de Deutsche Studentenschaft in Berlijn; l'Office national des Universités et Ecoles Francaises in Parijs; Nationaal Studenten Verbond in Brussel en voorts met onderscheidene studenten-organisaties in alle overige Universiteitssteden in Europa, terwijl eveneens relaties worden onderhouden met studenten-verenigingen in Zuid-Afrika en Amerika.

Daarnaast moge worden gewezen op het persoonlijk contact dat bestaat tusschen ons Bureau en de Universiteitssteden individueel, waardoor inlichtingen van technischen aard, als: voorwaarden van inschrijving, collegegelden, examens, enz. mogelijk zijn.

De betrekkingen met de buitenlandsche studenten-organisaties hebben ons sinds tal van jaren in staat gesteld studentenreizen naar het buitenland te organiseren, terwijl door diezelfde relaties ons Bureau reistochten kan arrangeeren voor buitenlandsche studenten door Nederland, zooals kort geleden geschiedde met een 100-tal Zuid-Afrikaansche studenten, waarvan breedvoerig in de Nederlandsche pers melding is gemaakt.

Voorts moge worden gewezen op de door ons Bureau verkrijgbaar gestelde Student Identity-Cards, bevattende introducties, reducties op de Spoorwegen, in Hotels, enz. en op het Handboek of Student Travel in Europa, welke uitgaven respectievelijk ad f 2.50 en f 1.25 verkrijgbaar zijn. Ook van de zijde der Nederlandsche Hoogleraren ondervindt ons Bureau de niet genoeg te waardeeren medewerking en voorlichting.

Nauw tezamen met het N. B. B. S. werkt de Uitwisselingsdienst, welke zich voorstelt voor Nederlandsche studenten in het buitenland vrijstelling van collegegelden te verkrijgen, op de basis van reciprociteit. Besprekingen dienaangaande worden thans gevoerd met de betrokken autoriteiten hier te lande en in het buitenland. Binnen afzienbaren tijd zullen de resultaten dier onderhandelingen bekend worden gemaakt.

Tenslotte meenen wij er nog eens op te mogen wijzen dat alle inlichtingen door ons Bureau volkomen belangeloos worden verstrekt.

Voor Uwe welwillendheid, Mijnheer de Hoofdredacteur, tot opname van deze regelen, betuigen wij U onzen zeer bijzonderen dank.

J. C. DE JONGH,
Algemeen Secretaris van het
Nederlandsch Bureau voor
Buitenlandsche Studentenbetrekkingen.

Breestraat 41, Leiden.

INTERNATIONAL STUDENT SERVICE-PERSDIENST.

Indische Conferentie.

5 tot 8 Maart te Woudschoten.

Het programma luidt als volgt:

Vrijdagsvond 5 Maart: „Het verschil in rechtstoestand der bevolkings-groepen in Ned.-Indië”, door Prof. Mr. Ph. Kleintjes..

Zaterdagmorgen 6 Mrt.: „Het deelnemen der verschillende bevolkingsgroepen aan het maatschappelijk en staatkundig leven”, door Prof. Dr. B. J. O. Schrieke.

Zaterdagmiddag : Sectie-vergaderingen naar aanleiding van het op Zaterdagmorgen behandelde onderwerp.

Zaterdagavond 6 Mrt.: „Enkele beschouwingen over de medische en hygiënische toestanden in Indonesië”, door Dr. Soedjono Djoened Poesponegoro.

(Vervolg op pag. 12).

REPETITOREN

Ir M. van der Veen, e.i., assistent T.H., Kanaalstraat 5, Delft, Tel. 1761 repeteert WISKUNDE, ELECTRO-TECHNIEK, WISSELSTROOM-THEORIE en THEORIE van MAXWELL.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, e.i., (oud-assistent T. H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDE, MECHANICA'S, THERMODYNAMICA, THEORIE VAN MAXWELL, WISSELSTROOMTHEORIE, bij Dr. Ir. P. M. Verhoeckx, Adriaan Pauwstraat 17, den Haag, telef. 551634. (Van station H.I.J.S.M. te bereiken met lijn 10 of 11).

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

DE JAM MERKLACHT

DERTIENDE KLACHT.

Studenten zing: —
zingt luid en blij van harte....

Ditmaal wordt het eens een stukje voor U, lezer.

Ja, ja, het is al de dertiende klacht. Nu hoop ik ook uitgeklaagd te zijn, maar het leven is ook zoo ellendig. En dat wreek ik dan wel eens op U. Maar ik ben heusch niet zoo'n bullebak, als ik wel lijk. Ik zit er genoeg over in de war, dat ik U beleedigd heb. En vooral als ik mijnheer van Tijen zoo sip zie kijken, omdat hij maar niets begrijpt van al die malle stukken in de „Spiegel”, dan komen de tranen in mijn oogen.

Dertien is het ongeluksgetal, Misschien is mijn weemoedig medelijden wel een ramspoedig voortteeken!

Maar welgemoed tijg ik weer aan mijn dierbare arbeid, want U, lezer, verhevene, groothartige, flinke, sterke, en toch zoo fijngevoelige, U zult mij begrijpen. Op U is al mijn hoop. Met U zou mij de rots, waarop mijn levenshuis gebouwd staat, ontvallen, alle schoone sieraden, waarmee ik U versierd heb, meesleepend.

Ik wil een verhaaltje schrijven. Een echt goed stukje, zonder symboliek, zonder scheldpartij, zonder vieze af gewaagde dingen, zonder gezwets over verwaandheid, Corpsgeest of algemeene ontwikkeling. Een stukje, dat iedereen begrijpen kan en aardig vindt. Een echt lezers-taartje.

Zou ik het kunnen, lezer? Ik geloof er niets van. Ik ben wat verlegen om te beginnen. Die mijnheer van Haeften wou het ook al niet lukken. Dat maakt me zoo bang. Als er in hemelsnaam maar niet toch opeens symboliek inkomt. Trouwens, dan begrijpen de eerstejaars het niet. En derde jaars willen alleen een scheldstuk hebben. Die moet ik dus al schrappen van mijn „iedereen”. Wat moeilijk is dat nu toch in Godsnaam weer. Maar het mag wel lollig (excusez le mot) worden; al hoop ik, dat dat niet gebeurt.

Nu, dan ga ik maar een beetje verzinnen.

De Baron en de Barones.

Uit een der stallen aan de nieuwe uitleg (te 's Gravenhage), die behooren bij de fraaie heerenhuizen aan de Prinsengracht, rijdt op 20 Juni 1778 de à la daumont bespannen calèche van de Baron en de Barones, bespannen met vier verrukkelijke roodschimmels.

Manoeuvreren langs de nauwe grachten, met de breede koets achter zich, is voor de beide koetsiers al niet moeilijk meer, en dikwerf wordt zoo hard gereden door de stad, dat de barouche met het adelijk echtpaar op twee wielen door de bochten glijdt. Dan lachen beide (het echtpaar) heel hartelijk, want zoo is het dan eerst recht naar hun zin! En als de schout of een van zijn rakkers hen wil aanhouden, haalt de achteropgezeten palfrenier hooghartig de f 100.— boete, die op dit onvoorzichtig rijden staat, uit zijn vestzak en werpt die den rechtsdienaar toe, terwijl zonder stoppen wordt doorgereden, het reeds te hoop geloopt, op conflict beluste gepeupel teleurgesteld achterlatend. Geen wonder, dat de Baron en de Barones in de Residentie beroemd zijn, als het rijkste echtpaar der stad, rijker nog dan de Stadhouders zelve.

Terwijl ik U dan zoo een en ander vertel, is de open statiekoets aan het woonhuis op de Prinsengracht voorgereden. Het weer is stralend! De Barones zal zeker lust hebben in een ritje door het Haagsche Bosch om een morgen-kopje-koffie bij de Stadhouders, die momenteel op het Huis ten Bosch verblijft houdt, te gaan drinken. Of wellicht zal de tocht nog verder gaan en zal zij haar te Leiden aan de Universiteit studeerenden zoon gaan bezoeken en aldaar in haar eigen huis aan het Rapenburg overnachten. De Baron zal dan bij zijn Grafelijken vriend, die op het oogmoment te Endegeest moet vertoeven, in den middag aankomen. Daar zal het adelijk vriendenpaar wellicht in de late avond er nog met de hengels op uittrekken. Misschien ook zullen zij reeds zeer vroeg in den morgen hun geluk gaan beproeven met het aas, waar het weer hen zeer goedgunstig belooft te zullen zijn.

Terwijl wij zoo met ons zelf wat staan te babbelen, is de Barones reeds op de stoep verschenen in haar hoogst gedistingeerde en artistieke zomerkleedij. De palfrenier opent het portier en een van de kameniers, die haar bij het instappen behulpzaam is, maakt zich bezorgd met de rokken harer meesteres, dat deze de looper niet zullen raken, die voor het adelijk paar van stoep tot voiture is uitgerold.

Middelerwijl is ook de Baron op de stoep verschenen. Ha! ha! hij ziet er heerlijk uit! De driekante steek houdt hij nog in de hand, zoodat de witte poederpruik bloot is, en een zilveren houwer schittert aan zijn zijde. Eerbiedig staat het straatgepeupel met gebogen hoofd te wachten, tot de Baron ingestapt zal zijn en de gebruikelijke handvol goudstukken tusschen hen geworpen zal hebben. Maar hij schijnt nog even te dralen. Ziet, daar verschijnt beider vriend, de Graaf. Hij is een briljante verschijning. De hooge gast zal hedenmorgen de rijtoer meemaken. Na een klein combat de générosité zwicht de Graaf en zet zich op de eereplaats naast de Barones. De Baron zal achteruit rijden. Met de knal van het dichtgeslagen portier springen de roodschimmels in draf aan, zonder nochtans aan de barouche een schok toe te dienen. Geruischloos glijdt deze voort, terwijl Graaf en Baron het plebs met goud begooien en zich met hunne vrouwelijke metgezel verheugen in der proleten geldddorst, welke zich in hevige graaien en vechten uit. Handig is de palfrenier achterop de rijdende koets gesprongen.

Geïnspireerd door het warme weer en het gekwinkeleer der vogels laat het drietal een vroolijke, geanimeerde conversatie over en weer kaatsen; bons mots zijn niet van de lucht en een luimige scherts is de boventoon van het gesprek. De Baron, die zijne echtgenooten den gek geschoren heeft, krijgt de gekaatste bal heel onverwacht terug. De Barones maakt met haar parasol de beweging, als zou zij deze gaan opsteken, doch zij duwt dezelve schalks tegen het hoofddekseel van haar gade, waardoor de driekant potsierlijk scheef op de poederpruik komt te staan. Barones en Graaf proesten het nu uit, terwijl de beetgenomen Baron lachende zijn toilet weer in orde brengt.

Ja, daar rijden zij heerlijk heen. Nog even, en daar gaan zij het hoekje al om en kunnen wij hen met de oogen niet meer volgen.

Zie zoo, lezer. Er zit werkelijk niets achter. Drie menschen gaan uit rijden, anders niets. Begrijpt U? Is U nu tevreden?

'T STOEPEJE

Mijnheer van Deventer,

Gij hebt de leden van het D. S. C. duchtig op de huid gezeten. Onverpoosd hebt gij kolom na kolom aan hen gewijd. Beziel door de oprechte wensch iets meer beweging, iets meer leven uit die trage indolente massa, welke uw lezerscorps is, te krijgen, hebt gij in alle toonaarden uw machtig stemgeluid laten hooren. Soms smeekend, soms in waarlijke toorn, soms in onverholen spot. Maar waart ge niet veeleer een roepende in de woestijn, neen, neen, gij waart in dat druk bezette café en gij hebt van de bezoekers méér gewild dan het consumeeren van taartjes en sorbets. Gij hebt hen de oogen willen openen voor de pracht van het café waarin zij zich bevonden, voor de fraai gevormde koepel welke het café overhulde, voor de machtig gestyleerde pilaren, die er ook waren en voor allerlei van dergelijke spullen waar het hart een weldadige vreugde aan beleeft. Nochtans, mijnheer, hebben de hartstochtelijke woorden, die Gij gesproken hebt, een geheel andere uitwerking gehad, dan gij zelf er ooit van verwacht had. Er werden meer taartjes besteld, de omzet van de sorbets werd nog grooter. Gij bereiktet, dat de zaak drukker werd bezocht omdat men u zoo'n gezellige kwant vond! Moet ik u beklagen? Toen gij zelf bemerkte, dat uw woorden alle uitwerking misten, toen zijt ge op één dier marmeren café tafeltjes gesprongen en met een daverende stem hebt gij het publiek de huid vol gescholden; het publiek vond dat niet erg aangenaam, het werd onrustig; desondanks verdiende het publiek zoo toegesproken te worden. Enkelen van dat publiek schreeuwden tegen de zaalchef, dat zulke lieden als Gij niet in het café geduld mochten worden. Het waren juist degenen die het gretigst van de sorbets gelikt hadden. Gij liet u evenwel de mond niet snoeren en nog staat Gij daar in uw ongebroke kracht te oreeren (een beetje doelloos lijkt het me, gij kent mijn standpunt, ook ik ben café-bezoeker, hoewel ik geen sorbets belieft).

Een diepe kloof scheidt ons van elkaar, een kloof die moeilijk valt te overbruggen, gij op dien tafel daar en ik op deze stoel hier, en tusschen ons de grond. Ik noodig u uit het smalle herderspad te kiezen ook ik ben gaarne bereid van mijn zetel te dalen. Laten we onze standpunten eens nader belichten.

Het etiket „Officieel Orgaan” dat op ons blad is geplakt is feitelijk heel ongelukkig. Immers zoo is het bestaan van dit orgaan tot in de lengte der corpsdagen verzekerd, maar alleen de drijfveer, dat dit orgaan als uiting van het beste en mooiste Corps in Nederland ook het beste van alle studenten bladen moet zijn geeft de noodige prikkeling om met een werkelijk goed orgaan voor den dag te komen. Dit is dus een eerezaak. Zoo gauw redacteuren dit uit het oog verliezen, zoo gauw is het ook met de Spiegel gedaan, dan wordt dit blad een aanfluiting van hetgeen het pretendeert te zijn.

Wanneer een blad de geestelijke kracht mist van op peil te blijven, dan moet het worden opgeruimd. Oneindig hooger schat ik de waarde van een blad dat minder zeker van zijn bestaan is, maar dat leeft door het plezier van het métier. Hoe dikwerf immers wordt thans, altans werd kort voorheen, de taak van redacteur slechts als een karwei opgevat. Gij hebt een andere weg ingeslagen, gij hebt het métier weer in eere hersteld, daarvoor ben ik u persoonlijk erkentelijk, alleen gij wilt het niet zien dat de redactie er alleen is om de redactie, dat aller eerste eisch is, dat een groep lieden een behoorlijk studentenblad uitgeven alleen maar uit plezier, alleen maar om hun gedachten de weg over het papier te laten gaan. Te zeer zijt ge nog vastgeroest aan het idee officieel orgaan; aan het corpsblad. Te zeer zijt ge nog steeds met dat kleine kringetje cafébezoekers bezig, Gij put al uw gedachten uit deze bron, gij parasiteert op hen, gij pleegt roofbouw, M. v. D! En als gij al die semiele schaapskoppen hebt leeg gezogen, wat dan! O, ik weet het zoolang gij leeft zijt ge niet verzadigd, zoolang gij leeft, hosannah! Maar mijnheer van Deventer, niet steeds zult gij op uw plaats blijven praten, anderen komen; wanneer ik uw naaste medewerkers zie, dan slaat mij de angst om het hart. Beste knapen zijn het, maar nog te veel cafébezoekers, ze houden nog te veel van de taartjes. Een zware taak rust op uw schouders (nietwaar? daar hebt ge het alweer, dat komt door het etiket) om ook deze lieden schrijvershard te maken, om hen tot redacteuren te vormen.

M. v. D. zijn zij straks in staat kolom na kolom met hun niets ontziend oordeel te vullen? Kunnen zij het vlijmscherpe pennemes handteeren, zoo als een bioloog de fijne aderen van het plantenweefsel bloot legt om tot de diepste geheimen der natuur door te dringen, of zooals een chirurg tot diep onder de huid van het lichaam het binnenste buiten keert, om alle vuile rotte plekken uit te werpen.

Mijnheer van Deventer! Wat heb ik eertijds gewild? Een goed verzorgd orgaan, dat stipt op tijd uit zou komen, waarin vooral de hoofdjes op de juiste plaats zouden staan, dat ook andere gebieden bestrijkt dan alleen het jongoude mannenhuis waaraan u uw tijd verprutst. Maar Gij hebt gelachen om het „breede standpunt” dat ik had in willen nemen. Wellicht had ik tegen u kunnen ageeren, het ware voor mij eenvoudig geweest alle cafébezoekers bij elkaar te garen. Te licht zou voor velen dit een aanleiding zijn de onpopulaire redactie (welk een paradox, een redactie die juist al het mogelijke doet de klanten het naar de zin te maken!) een hak te zetten. Niet alleen het werk dat wij zijn begonnen zou hiermede spaak zijn geloopt, misschien had het publiek, in de zucht om een rel te maken (hoe zijn ze verhit van die sorbets!) uw tafel omver geloopt, en waar waart ge dan gebleven. M. v. D! Het corps is te klein! hebt gij zelf eens uitgekraamd, welnu, ik heb verder willen kijken dan mijn neus lang is, maar ai! wat ben ik op m'n neus gevallen!

Mijnheer van Deventer, éézelfde val wensch ik u niet toe, daarvoor ben ik een Christen! V. BOUDIER.

Mijnheer Boudier,

Het is nauwelijks aan te nemen, dat Uw artikel het resultaat is van een bezadigde poging Uw „meenigen en „standpunten” eens ordelijk zwart op wit te stellen. Het is mij althans niet mogen gelukken uit Uw verward betoog de essentie te vatten. Wel is U er in geslaagd, — wanneer dit althans Uw bedoeling was —, mij met eenige zinsneden geducht te ergeren. Ik geloof, dat ik mij ontslagen kan achten van de taak, U deze zinsneden aan te wijzen; ik wil volstaan, met mijn pijnlijke verbazing uit te spreken over het feit, dat U, wiens naam nog in het vorig nummer als Hoofdredacteur op de voorpagina prijkte, gemeend heb Uw toevlucht te moeten zoeken tot een dergelijk schrijven, dat slechts van wansmaak getuigd. — Wanneer U Uw teleurstelling niet heeft kunnen verkroppen over de beslissing in een intern conflict, dat de Redactie uit Kiescheid tegenover U niet aan de openbaarheid heeft willen prijs geven, getuigt dit van weinig zelfbeheersching en waardigheid. Niettemin hadden U, wanneer U daar dan persé op stond, vele andere middelen ten dienste gestaan, waarmede U hetgene, dat U Uw goed recht toescheen, had kunnen toelichten. De vorm waarin U Uw zienswijze thans gegoten hebt, wekt slechts mijn minachting en teleurstelling op. Te meer daar U in de kring der Redactie bij herhaling gelegenheid hebt gehad Uw meening nogmaals te verdedigen. U wist echter, dat hiervan geen enkel vruchtbaar resultaat te verwachten viel.

Men schrijft ons van geachte zijde: (Zie ook „Spiegel” 18 Jan. '35).

Binnenkort breekt reeds de tijd aan dat men zich voor de examens in Mei kan opgeven. Hoevelen zullen dan te slap blijken de goede voornemens van de Kerstvacantie medegebracht, in vervulling te doen gaan, en het gevreesde onderzoek naar hun kennis en vorderingen uitstellen tot lateren datum, met de sterk verminderde waarborg tot slagen daaraan verbonden?

Nu is het tijd zich ernstig te bezinnen teneinde met mannelijke daadkracht zijn studie te gaan behartigen, in stede van kostbare tijd te verluieren met beuzelingen, die onmogelijk gewaarmerkt worden als van belang voor den student, die zich niet alleen met vakkennis voor zijn toekomst wil wapenen.

Vooraf voor de jongere-jaars is een waarschuwend woord op zijn plaats. De anderen, van ervaring voorzien, kunnen rustig buiten beschouwing blijven.

De jonge student is met zijn betrekkelijk pas verworven vrijheid licht tot ongebondenheid geneigd. Weg uit de huiselijke kring, waar men hem tenslotte tot studie en Corpslidmaatschap in staat stelde, kan hij zijn tijd naar eigen willekeur indeelen en daarbij een noodzakelijk plan voor zijn (vrije!) studie uit het oog verliezen. En indien dit leidt tot het niet op tijd doen van een examen, dan zal dit als een groote, spijt berokkenende, kwade les worden gevoeld met alle onaangename en onherstelbare gevolge van dien. Men heeft dan een (ook financieel) kostbaar jaar verknoeid en zichzelf misschien bovendien den weg afgesneden tot het deelen in al die voorrechten die het studeeren en Corpslid-zijn nu eenmaal kunnen bieden.

Maar ook het uitstellen van examens van Mei tot September kan onmogelijk toejuiching verdienen, noch van de zijde van de T. H., noch van Corpszijde. De indertijd, na geweldige inspanning verkregen regeling is in het geheel niet voor dat doel verworven.

Op de dikwijls zoo welwillende houding van de Hoogleraren wordt dan wel een zeer onterecht beroep gedaan.

De jongere-jaars kunnen niet nadrukkelijk genoeg op het voorgaande worden gewezen, zeker niet in de laatste plaats tot belang van het Corps.

In het Corps volgen steeds weer jongere generatie's de ouderen op, waardoor het Corpsleven verjongd, gevoed en gesterkt wordt.

Om de bloei en leiding te verzekeren moet er telkenjare bij den leden met reeds eenige Corps-ervaring, dus voornamelijk vanaf het 3de jaar, een beroep gedaan worden op hun activiteit en enthousiasme om in de Besturen en Commissiën zitting te nemen, en hun krachten aan Corps en ondervereenigingen te wijden. Dat dit beroep natuurlijk slechts op de actieve leden wordt gedaan, heeft overigens geen nadeeligen invloed op wiens studie dan ook, aangezien naast de studie werkelijk wel gelegenheid ten over is om daadwerkelijk mede te werken aan de bloei van het Corpsleven, ook op de Sociëteit!

Bovendien vergeet men niet, dat over een jaar het Corps op velen Uwer een beroep zal doen ter medewerking aan de voorbereiding van het 18de Lustrum, dat onder de onvergetelijke gebeurtenissen in Uw studententijd een eerste plaats zal gaan innemen.

Maar slechts zij zullen een functie kunnen aanvaarden, die niet door achterop-gekomen studie daarin worden verhinderd. Jongere-jaars bedenkt goed dat velen vóór U, tot hun groote spijt, om deze reden voor een Bestuursfunctie moesten bedanken, zeer ter nadeele van het Corps.

Bedenkt U goed: reeds spoedig worden velen van U groepen opgevallen plaatsen in te nemen en actief mede te werken. Indien ge dus enthousiast zijt voor ons ook Uw, Corps haalt dan in Mei Uw examen. Stelt niet tot September uit: in de groentijd is ook Uw activiteit noodzakelijk, zoowel voor de Candidaat-leden als voor U zelve. Met energie is een ieder met voldoende zelfkennis in staat het compromis tusschen Corpsleven en studie vast te stellen.

Gij hebt nu nog alles in eigen hand!

O. t. N.

En hoewel U zelf ontkent te willen ageeren onder Jan Publiek, doet U dit toch, wanneer U in de Spiegel een schrijven richt aan mij, met wien U op dit punt reeds lang bent uitgepraat. Door dit totaal overbodig „betoog” doet U *wel degelijk* een beroep op de café-bezoekers, ten einde hun verontwaardiging te wekken over het schreeuwend onrecht U aangedaan. Wellicht verheffen zij U eens tot martelaar. Doch U schaart zich daarmede tevens ónder hen.

Dat vind ik zielig.

M. VAN DEVENTER.

HEEN EN TERUG
veilig en vlug
 MET EEN
DELTA
 TELEF. 900

COR HUYNEN
 Gedipl. Erk. Dansleeraar
 Member of The Imperial
 Society of Teachers of Dancing

Privé en Clublessen
 dagelijks op ieder
 gewenscht uur.

Spreekuur iedere werk-
 dag van 2 tot 10 uur.

TELEFOON 156

C.H.
 KOMT STEEDS HAAR VOREN
 PHOENIX STRAAT 12

Zentra-horloges
ankerhorloges
zijn betere
 reeds vanaf **f 10.-**

KLAAS VOS
PEPERSTRAAT 5
TELEF. 990

VROOM & DREESMANN

bekend om zijn uitgebreide
 sorteering en populaire
 prijzen

OOK IN DELFT

N.V. Melkinrichting „Samenwerking”
 ZUIDEINDE 108 DELFT TELEFOON 995

Waarom is onze
VOLTANA MELK ?
 in Flesschen een succes ♦

OMDAT:

! Door de bewerking volgens het Voltana systeem, de Melk haar bactericide eigenschappen heeft behouden, als voedsel intact is gebleven, daar het koolzuurgehalte niet is verminderd, waardoor kalkzouten en fosphaten in oplossing zijn gebleven, de Vitaminen zijn NIET vernietigd, deze Voltana Melk in Flesschen is ziektekiem vrij, roomt op en smaakt als rauwe Melk. Overtuigd U zich door eens een Proef hiermede te nemen.

Beleefd aanbevelend, DE DIRECTIE.

F.M.D. v. d. Gaag
zorgt
 voor Uw meubelen
 en verhuizingen

**A
D
R
E
S** → v. d. HEIMSTR. 83
 Leverancier Societeit Phoenix
 TEL. 1061
 GIRO 148427

Heerenschoenen „COWBOY”
 in 20 verschillende modellen.
 Prijzen: f 3.95 – f 6.50

MOLENAAR, Wijnhaven
 Telef. 917

Mittel: Mosel: Riesling
Patriziertrunk
 Spezialfullung
 ADOLPH HUESGEN TRABEN-TRARBACH

N.V. HOOGEWERFF-CHABOT & VISSER'S WIJNHANDEL
 DEN HAAG ROTTERDAM ARNHEM

BANKETBAKKER EN KOK
J. J. VAN GILS
 (FA. GUSSENHOVEN)
 BINNENWATERSLOOT 30

Een zeer goed ADRES voor:

Heerlijke theeboekjes
 en Bonbons

Diverse soorten kaas-
 boekjes en Zoutjes

Steeds warme croquetten in de
 winkel verkrijgbaar

Taarten naar elke gewenste idee
 opgemaakt

TEL. 880 TEL. 880

N.V. BROUWERIJ
D'ORANJEBOOM
ROTTERDAM

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
 GEBOTTELD flesschenbier
 Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
 Vrouwjutenland 14, Tel. 92, Delft

Uwe bovenkleeding

laat U natuurlijk geregeld bij ons
 stoomen. Onze prima inrichting
 geeft U de zekerheid van een schit-
 terende behandeling en aflevering
 en bovendien is de prijs zoo billijk,
 dat U het graag een paar maal
 per jaar laat doen!

Colbertcostuums f 2.—
 Overjassen f 2.75

N.V. De
Zwitserse
 HOOFDKANTOOR: GEESTBRUGKADE 38, RIJSWIJK Z.H., Tel. 118510

VAN DEN KLAPSTOEL

ARMENCONCERT.

Kan men zich een berglandschap voorstellen, bestaande uit louter toppen, zonder een enkel dal daartusschen? Het leven van het D. S. M. G. „Apollo” bewijst, dat deze abstractie mogelijk is.

Nu weer het concert ten bate van Ziekenhulp. Deze avond was zóo ongelooflijk, dat ik niet zal trachten, dit in algemeen beschaafd Nederlandsch uit te drukken. Een „critiek” is hier dan ook in het geheel niet op zijn plaats, laten wij wat napraten. De zaal was vol, tot de laatste plaats, om Tibor de Machula te hooren spelen. Deze Hongaar, volkomen één met zijn cello, heeft aller verwachtingen overtroffen. Zóo prachtig en gepassioneerd spelen maar enkelen ter wereld, het vervult ons met blijdschap, en zelfs een beetje trots, dat wij Tibor de Machula in onze Aula, op ons armenconcert hebben mogen hooren.

Even dankbaar zijn wij Mr. Spanjaard, die de Machula niet alleen introduceerde, maar tevens nog begeleidde op een wijze, die boven alle lof verheven is. Telkens weer viel zijn spel op naast dat van de Machula, hetgeen heel wat zeggen wil.

De President van „Apollo” was in zijn openingswoord zoo bescheiden, om reeds van te voren het succes van dezen avond geheel aan de twee gast-uitvoerenden toe te schrijven.

Natuurlijk, dit was de reden van de uitbundigheid van het publiek, maar de basis, waarop deze avond toch werd opgebouwd is: de geweldige bloei van het Muziekgezelschap.

Wij allen, die op het oogenblik in Delft zijn, kunnen ons gelukkig prijzen, dat wij Gouden Jaren voor Apollo meemaken. Ook datgene, wat verder gegeven werd, stond op een zeer hoog peil.

De sonate van Händel werd zuiver van sentiment en van klank voorgedragen door C. W. Bais, met een helder doch niet zeer genuanceerd accompagnement van J. B. F. van Hasselt.

Onze, door vorige uitvoeringen misschien wat te hoog gespannen verwachtingen van het D. S. S. Q. werden in het begin iets teleurgesteld. Het quartet had eenige moeite om zich tegenover zulk een groot auditorium over de moeilijkheden van het eerste deel van het quartet Rosamunde van Schubert heen te zetten, zoodat het ensemble pas in het tweede deel geheel tot zijn recht kwam.

Het is jammer, dat het timbre der instrumenten van eerste en tweede viool zoozeer verschilt, dat deze niet het geheel bereiken, wat bestaat bij alt en cello, waarbij vooral de laatste opviel door bijzonder goed spel.

De sonates van violoncel en piano van L. van Beethoven behooren ongetwijfeld tot de allergrootste werken, welke ooit gecomponeerd zijn.

Eén van deze sonates door Tibor de Machula te hooren spelen! Een enkele keer hooren wij muziek, waarvan wij zeker zijn, dat deze ons bij zal blijven gedurende heel ons leven.

Dit moment was voor mij één van deze zeldzame oogenblikken. Ik geloof niet, dat Beethoven beter kan worden gespeeld, dan wij het dezen avond te hooren kregen.

Na de pauze beleefden wij opnieuw een verrassing. Dit was de opmerkelijk goede Bach vertolking van J. B. F. van Hasselt.

In de twee preludes en fuga's wist hij tot het einde toe het doorwerkte thema in de verschillende stemmen zeer mooi te doen uitkomen, waarbij vooral de fuga's mij bijzonder bekoorden. Van harte hoop ik, dat de heer van Hasselt ook hierna zijn aandacht, behalve aan Mozart, aan Bach zal blijven wijden. De sonate van Casella (1928) bracht ons plotseling in de modernen met nieuwe klanken en een sterk rythme.

Toch waren er momenten, dat deze mij deed denken aan de sonates der oude Italianen, dit waren ook de momenten, die mij het meest troffen.

Haast nog meer dan de cel had de piano de leidende partij in deze sonate, en bracht soms prachtige klankeffecten.

Een enorm groot contrast bracht het hierop volgende nummer. Een fluitkwartet van Mozart. Hier geen vreemde hartstochten, of geestelijke problemen, maar een muziek, fraai loopend als een versierd handschrift.

Het kwartet werd vlot en met veel gratie voorgedragen, zooals het behoort bij dit soort muziek; aan A. Wieberdink komt voor zijn spel veel lof toe. Maar ook de drie leden van het kwartet, die hem terzijde stonden, gaven zeer goed ensemblespel.

Tot slot twee composities van Popper, Spaansche en Hongaarsche motieven, die verwerkt zijn in twee bravourestukjes, waarin Tibor de Machula ons wel heel krasse staaltjes gaf van hetgeen een mensch met een cello kan bereiken.

VEREENIGINGEN

75-JARIG BESTAAN VAN HET DELFTSCHE STUDENTENDISPUUT GEZELSCAP „VRIJE STUDIE”.

Ter herdenking van het 15e lustrum van „Vrije Studie” heeft het Bestuur gemeend een gansch buitengewone viering te moeten organiseren, om een ieder volop gelegenheid te geven zijn vreugde over dit feit te uiten. Het moge een ieder bekend zijn, hoe drie kwart eeuw geleden de oprichters van het Gezelschap het waren, die een moeilijke strijd moesten voeren voor de vrijheid van het Corps. De zwaar bestreden overwinning werd het begin van een roemrijk leven, dat enkele culminatiepunten mocht beleven, die de naam van het gezelschap tot ver buiten onze studentenmaatschappij deed klinken: Beleeft het gezelschap momenteel misschien niet zulk een periode, toch gaan wij met vreugde de viering tegemoet. Niet zonder rede verwacht het Bestuur dan ook een groote toeloop van leden en belangstellenden. Aan hen, die nog niet kennis maakten met het gezelschap, is dit tevens een unieke gelegenheid deze leegte in zich op te vullen.

Het verloop der viering stelt het Bestuur zich als volgt voor:

Donderdag 18 Februari:
16.30—18 uur: Receptie.
20.30 uur: Herdenking in de Aula der Technische Hoogeschool: Rede van den President, den Heer J. B. F. van Hasselt. Voordracht over Prins Willem I van Oranje door Prof. Dr. G. W. Kernkamp.

Vrijdag 19 Februari:
17 uur. Borrel aangeboden door het D. S. D. G. aan genoodigden.

Diner met genoodigden en eereleden
Na afloop hiervan zal een „Vrije Studie” kroegjool worden georganiseerd, waarvan het verloop een zeer speciaal karakter zal dragen.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Weerbaarheid heeft zich als volgt samengesteld:

F. A. Tattersall,	President.
H. R. S. Tijssens,	Secretaris.
E. J. Broekers,	Thesaurier.
M. Niermeyer,	Commissaris A.
A. W. v. Haeften,	Commissaris B.

Namens het Bestuur:
H. R. S. TIJSSENS,
Secretaris.

D. S. A.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

W. M. Reuhl,	President.
R. H. 't Hooft,	Secretaris.
J. S. Garrar,	Thesaurier.
R. Ver Loren v. Themaat	Vice-President.
P. Hijmans van Anrooy,	Commissaris.

ZESDE JAARSVERGADERING.

Op Vrijdag 19 Februari a.s. zal de Zesde Jaars-vergadering worden gehouden.

5 uur borrel aan de haard.

Verkiezing van Reunie-Commissarissen, volgens Hoofdst. XIV, art. 19 van de Corpswet.

Namens de Commissie v/h Eerste jaar 1931,
A. KEYSER.

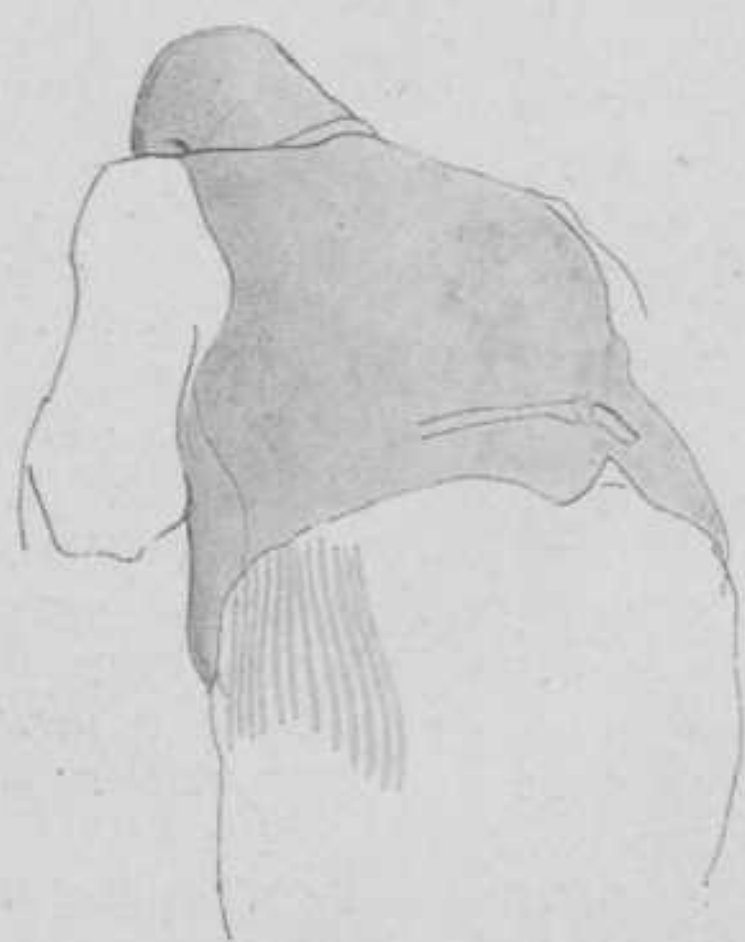
Hoewel de kunstwaarde van deze en dergelijke composities niet zeer hoog is, zouden wij ze niet gaarne gemist hebben op een avond als deze. Onwillekeurig wordt men meegesleept, door den tovenaer, die de ongelooflijkste effecten op zijn cel weet te bereiken; het is voor kunstenaar en publiek een opwindend spelletje!

Nog één reeks van dubbelnoten, een akkoord, en het is uit. Niets dan opgewekte stemmen en gezichten: Apollo mag er zijn!

B. S. B.

SPIEGELBEELD VAN DEZE WEEK

No. 20

OKÉ Mr. WORDS.

Mr. Words came to earth
and spoke since his birth

De kleine Words werd in een van de minder-algemeen bekende buurtjes van Delft geboren, waar hij onder leiding van zijn brave, streng katholieke ouders een degelijke, ietwat eenzijdige opvoeding kreeg.

De jaren bij de zusters op school, kwam de kleine Words met niet al te groote moeite door, zij het dan ook, dat hij de derde klas moest doubleeren.

Dit vond echter meer zijn oorzaak in de al te groote geloofsijver van zijn ouders, dan in gebrek aan intelligentie bij de kleine man.

Het ouderlijk paar had nota bene de naam van een op de index vetgedrukte schrijver, op het taalboekje van hun jongen gevonden, en natuurlijk werd dit toen verbrand, — met het bekende gevolg. Joseph Bernhard Words bleef zitten. Later werd dit misverstand opgehelderd en ging alles tot en met het loffelijk ontslag voor de wind.

Een avond nadat de kleine Joseph, — die thuis broer genoemd werd, — de zusters had vaarwel gezegd, lagen moeder en vader Words in bed eens echt fijn samen te beraadslagen, bij welke baas ze broer in de leer zouden doen.

Voor er echter een besluit genomen was, vielen ze in slaap om niet weer te ontwaken, want onbegrijpelijker wijze was er van Hoogerhand een lek in de gasleiding geforceerd, en het gas deed zijn moordend werk.

Joseph bleef achter als Rémy uit Sans Famille en nam zijn intrek bij een juffrouw met een bochel, welke later zijn huis-houdster werd.

Tot zijn meerderjarigheid ging de jongen Words kruikjes spoelen bij de weduwe, om daarna met de nagelaten centjes van zijn ouders een klein dominosteenfabriekje te beginnen aan de Vlouw.

In de „Klomp” waar Words zoo 's avonds z'n kruikje licht innam, werd op een avond het publiek aan het schrikken gebracht door de binnenkomst van de ietwat ongewone verschijning van Word's gebochelde huishoudster, die opgewonden het bericht kwam brengen, dat er thuis een paar heeren op Words zaten te wachten.

Words zei dadelijk te zullen komen, — nam nog één licht — betaalde — en ging.

Hij vond vier vreemden in zijn bescheiden woonkamertje. De heeren stelden zich voor als zaakgelastigden van de firma Nolens Nolens Nolens en Aalberse, en ze vroegen of Joseph Bernhard Words, nog familie was van de oude — zoo juist op 92-jarige leeftijd, in de volle vrede des gemoeds ontslapen C. L. M. J. B. Ch. Dieppe, die na voorzien te zijn van alle Sacramenten der stervenden vanuit zijn woonhuis te Rolduc naar zijn laatste rustplaats was gedragen.

Words gaf toe, dat Dieppe een volle neef was geweest van zijn bloedeigen moeder, die trouwens ook Dieppe had geheeten, maar hij moest zeggen nooit de eer gehad te mogen hebben zijn neef te zien.

De heeren van Nolens Nolens Nolens en Aalberse vielen nu met de deur in huis, en vertelden Words, dat hij als eenig erfgenaam was aangewezen, door deze C. L. M. J. B. Ch. Dieppe. Hoe verbaasd waren de heeren echter, toen Words, op deze blijde tijding niet anders wist te reageren, dan door in een wat heel vreemde lach te schieten . . . een lach zoo als je die wel hoort van menschen, die er zoo juist in de „Klomp” dubbelzes van hun buurman hebben ingeboord.

De heeren zagen dit echter maar door de vingers en gingen verder.

„Words!” zei de man, die het blijkbaar te zeggen had, „financieel gesproken, zal dit legaat je niet vooruit brengen, — maar . . er is iets anders. Er is je door je „oom”, zal ik maar zeggen — een eigenhandig door hem geschreven werk nagelaten; een werk van het soort van Thor's kanine feiten, maar dan veel dikker nog en met nog veel meer feiten.

In dit meesterwerk staan werkelijk alle feiten, die zich waar dan ook maar, in mogelijkheid hebben kunnen voor doen.”

Words schoot weer in een dubbelzes lach.

„Joseph Bernhard Words, we rekenen er op, dat je morgenavond in het archief aan de Phoenixstraat zult komen om de nalatenschap van wijlen je oom Dieppe in ontvangst te nemen.”

En Words kwam den volgenden avond in het archief en nam het werk in ontvangst.

De bedienden, — met enkelen waarvan Words als kleine jongen nog bij de zusters gezeten had, probeerden op alle mogelijke en onmogelijke manieren hem zijn schat afhandig te maken.

Zelfs op de meest geraffineerde manier probeerden ze het, — maar het lukte niet.

Words werd in de Phoenixstraat vastgehouden en kwam zoo nu en dan eens in aanraking met de naar verhalen dorstende studeerende jongelingschap.

En omdat Words een goede vent was en toch niet wist wat hij alleen met zooveel feiten opeens moest doen, — rijpte in hem het plan, ze onder de studs te verdeelen.

Maar de bedienden en ook Didi die zich graag meester van het werk zou maken, lieten het er niet bij zitten.

Ze namen een rechtsgeleerde onder den arm en overwogen de mogelijkheid Words ontoerekenbaar te laten verklaren, en ja hoor. Op een goeden dag werd Joseph Bernhard weggeleid . .

De dag van de terechtzitting.

De advocaat van Words's tegenpartij neemt het woord.

„Edelachtbare!

Joseph Bernhard Words is door een erfenis, hem nagelaten door een hem volslagen onbekende oom in het bezit geraakt van een feitenkennis die in zijn handen wordt tot een rechtstreeks gevaar voor alle aan de Technische Hoogeschool verbonden. Zoowel Hoogleeraren als studenten.

Want welk onheil er niet gesticht kan worden door hen, die op een verkeerde wijze van een dergelijk bezit gebruik maken, is niet te overzien.

Een absoluut ontoerekenbaar persoon als Joseph Bernhard Words is, moet dit gevaarlijk bezit ontnomen worden, in het belang van land, volk en wetenschap.

— Mag ik thans om mijn beweringen te staven gedagvaarde getuigen à charge aan het woord laten.”

De eerste getuige: Dr. Directeur.

„Edelachtbare, om een staaltje te geven van de ontoerekenbaarheid van Words wil ik U de volgende anecdote vertellen: — Stelt U zich voor: Words zittend in de IJclubhoek van mijn oude Societeit Phoenix en roepend om de bediende Wouter, door hem ondoorgrondelijk grappig, „Boter” genoemd.

Goed! De bediende komt.

Vraagt: — Heeft U geroepen, mijnheer Words? en houdt het boekje in de hand.

Words neemt een potloodje uit zijn vestzak — legt het tusschen Boter's — ach, pardon, Wouter's — boekje en stopt Wouter in zijn vest.

Ik zat hier niet bij, en heb me dus twee dagen gek gezocht naar Wouter.

Enfin. Eindelijk voelt Words iets in zijn vest bewegen en haalt er Wouter uit.

Wouter zegt nog beleefd: „dag mijnheer Words — U heeft één gulden, drie kwartjes, zeven dubbeltjes en acht cent in Uw zak . . . Ik heb ze netjes bij elkaar gelegd en er meteen maar een kwartje uit mee genomen, want U wenscht zeker wel een pilschje. En daar barst me Words in een lach uit, zooals je ze hoort van iemand, die er zoo juist dubbelzes van zijn rechterbuurman heeft ingeboord.

Ja, en nu vraag ik U, — is zoo iemand nu wel de aangewezen man om een feitenkapitaal te beheeren.

Ik heb gezegd.”

De tweede getuige, van Haften:

„Edelachtbare! Words heeft net sofeell feiten als een perkoetoet ferren en die rraakt ze ok allemaal kwijt wanneer iemand err aan trrekt en daarom is 't zoo vreeslijk hevaarlijk hem het beheerr overr dit kapitaal te laten.

Ik heb geseg!”

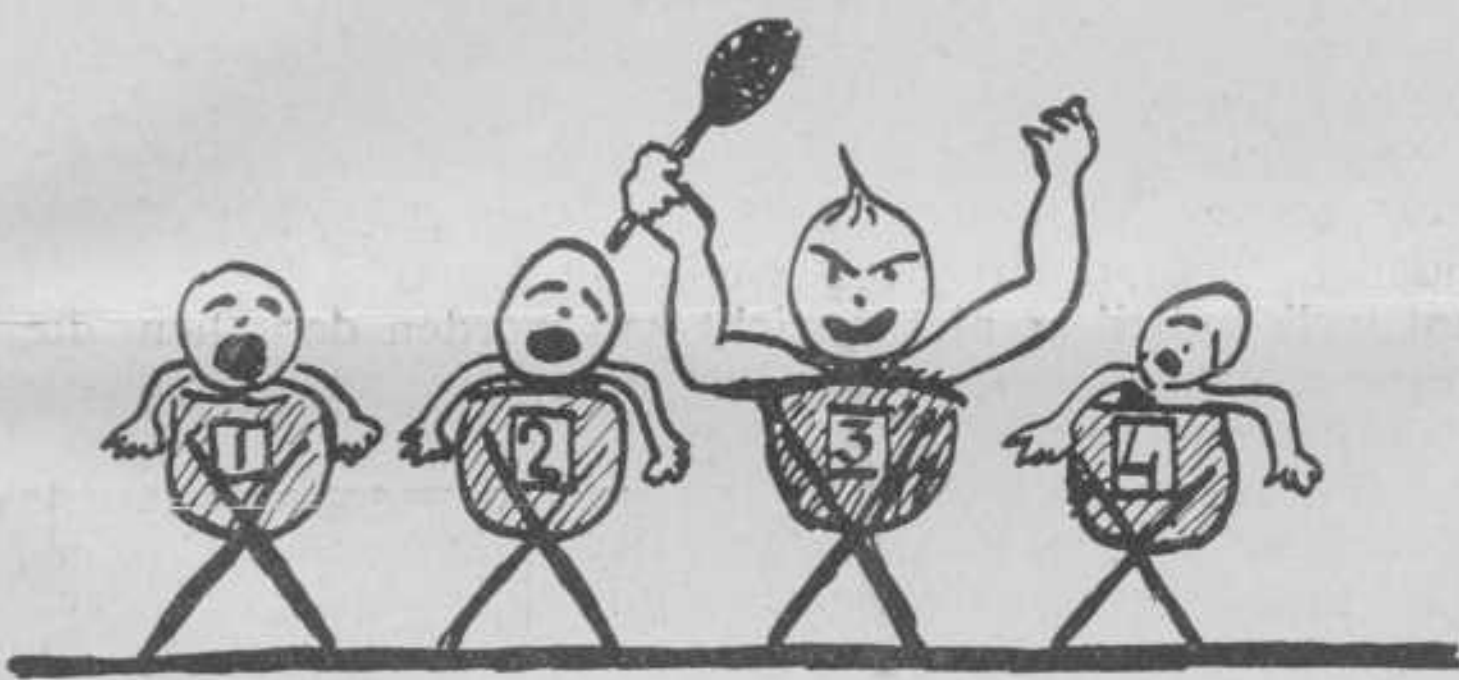
Na heel veel moeite lukt het eindelijk om Words, die steeds heeft zitten kijken met een martelaarsgezicht als Fritsje Pol in zijn ingezonden stuk trekt, aan het spreken te brengen. „Edelachtbare! Dat met „Boter” was maar onzin. Ik was voor het eerst van mijn leven wat zatjes en herinner me dat dus niet meer, . . . en wat de feiten betreft, die zijn heelemaal niet gevaarlijk. Ik vertel ze in kringen, waar ze wel degelijk geapprecieerd kunnen worden.

En gevaar kan dat zeker niet.
Het is alleen jalouzie van de tegenpartij.”

Uitspraak:

Joseph Bernhard mag het werk houden en zelfs wordt hem gevraagd of hij alles gezegd en gedaan heeft, wat hij wilde doen. Joseph Words aarzelt.
Staat dan op en dient Didi een ferme oorvijg toe.

C.

Ik zat er erg mee in.

Met m'n mooie plan, die ingeving ineens. Want ik dacht dadelijk: Nee dat kan niet. Het plan is goed, maar de uitvoering onmogelijk.

Daar zat ik dus met de handen in het haar. Maar even later kwam de oplossing: Niet met mijn eigen naam onderteekenen. Maar met een schuilnaam of N.N. of zoo iets, dan zijn alle moeilijkheden uit den weg!

Het zit zoo:

Over twee weken is de uitvoering en bal van het D. S. T. G. Daar ga je zoo heen, hè! En ja, hoe loopt 't. Je kent een meisje bijvoorbeeld. Zoo heel eventjes, — niet goed! En daar stel je je dan een heele hoop van voor. Van zoo'n avond met Tooneel en bal na, met cabaret en bars en fijne, diepe gesprekken en grappen en praten over vriendjes en vervelende momenten en namen waar je niet op kunt komen en geld dat je moet leenen en ja, vele dingen meer.

Maar nee, zoo is het niet. Dat stel je je eigenlijk niet voor. Je denkt feitelijk alleen maar aan dat meisje, dat je zoo vluchtig (laten we dat ten minste even aannemen, want het is noodig voor het uitleggen van mijn plan) kent. Je denkt aan haar oogen voor mijn part, of aan de klank van haar stem bij de laatste ontmoeting. Of misschien aan de allereerste indruk, die zij op je gemaakt heeft bij de kennismaking. Die kan soms zoo tegenstrijdig zijn, hè. Ik weet zelf althans, dat je niet op het uiterlijk, de gestalte moet afgaan, maar op dat fluidum, dat er is of niet van het eerste oogenblik af aan. Nu ben ik er. U heeft dus een meisje met fluidum. En daar gaat U mee uit Zaterdagavond a.s. over twee weken.

En dan vraag ik U een ding. Scheidt U nu uit met lezen want de rest is niet voor U bestemd. Ten minste een gedeelte van de rest. Dat gaat U niet aan en U kunt mij in verband met dit gedeelte van de rest ook niets meer schelen. Ik zal aan de Redactie vragen of ze een *handje* zet bij de plaats waar U weer kunt beginnen. U weet wel zoo'n uitgestrekt handje met een wijzende wijsvinger, die je wel vindt op die ouderwetsche richtingbordjes. Steekt U nu maar een cigaret op dan kunnen de anderen wel doorlezen.

INGEZONDEN

M. de H.

Hopenlijk zult U mij niet euvel willen duiden, dat ik U hierbij verzoek nogmaals een klein plaatsje in Uw geacht blad voor het volgende aan mij af te staan, waarvoor ik U bij voorbaat zeer beleefd dank zeg!

U sprak n.l. in Uw vorig antwoord over „allerpijnlijkste ont-hullingen”, waartoe U genoopt zou zijn, indien U de ware toedracht van zaken bij het uitkomen van de zoo algemeen gewraakte „Wekker”, den volke bekend zou maken.

M. de H.! Is er iets gebeurd, dat het licht niet mag zien? (*Inderdaad. — Red.*). Moeten er „consequenties” worden getrokken, indien U zegt, wat U weet? (*Wij vreezen het. — Red.*). Zijn er dus dingen gebeurd, die, indien bekend, tot catastropha-le gevolgen moeten leiden? (*Zoo is het. — Red.*). Dit kan ik bijna niet gelooven. (*Toch is het waar. — Red.*). In ieder geval lijkt het mij, dat het aanbeveling verdient het zaakje maar blauw-blauw te laten. (*Vindt U het ook niet? — Red.*).

Want wie een beerput wil dempen, hale de reinigingsdienst, of hij moet het zelf doen, en dan vliegen hem de klodders om de ooren! (*en of! — Red.*).

OPMERKER.

Laatste naschrift van de Redactie.

M. de Opmerker, wij zijn het altijd eens. Zullen wij de „discussie” sluiten?

GROETJES UIT BRABANT.

Eerste Jaar.

Lieve zoon,

Nu de gezellige dagen van 't Carnaval weer in 't vooruitzicht zijn, verheugen wij papa's er ons erg op om weer met jullie rond te tolleren. We zijn echter bang, dat door 't enorme aanbod van jullie, dat natuurlijk spontaan ontstaat, wij genoodzaakt zijn jullie thuis te laten.

Hetgeen we dan ook gedaan hebben en we hebben verd. . . . (*stippeltjes van de Red.*) veel plezier gehad, gelukkig hebben we jullie geen van allen gezien, hetgeen de feestvreugde aanmerkelijk verhoogde.

Veel liefs,
Paps. (J. R. REUS).

Anderen! U gaat met Uw zusje en dan voel ik mij een weinig verwant met U. Of met een meisje, waar U zoo half ingetrapt bent door een onbeheerschte uitnoodiging, die zoo maar ineens over Uw lippen kwam toen Uw clubgenoot, die een geweldig savoir-vivre heeft op z'n gewone nonchalante wijze zoo terloops in het gesprek zei . . . O, ja, zeg, dit zou ik warempel bijna vergeten. Je gaat toch zeker met me mee naar Tooneel. Ik ken je wel niet zoo goed, maar dat komt dan wel. Doe een jurk aan waar witte anjers bij passen, wil je, en tusschen haakjes, ik heb deze Zondag geen tijd om met de oudelui kennis te maken. Dat kan dan later wel in Maart, hè?

Toen kon U ook niet achterblijven, wel? En U zei . . . Nou, wij zullen dan ook maar een afspraakje maken! Maar toen begonnen ze allemaal te lachen omdat ze dat van U niet gewend waren en nu zit U te piekeren of U moet doorzetten of niet, voor Uw fatsoen dan. Of U wilt gaan met een vriendin van school, die U al zóó vreeslijk lang kent en waar U wel een beetje aan vast zit.

Kortom, U zoudt waarschijnlijk komen met een meisje zonder fluidum.

En nu zou ik eigenlijk iets van me zelf moeten vertellen, van mijn karakter en van m'n levenswijze. Maar dat doe ik niet. En dit moet U nu maar aannemen (in bonam partem). Ik heb in de loop der jaren een heele hoop lieve, aardige en mooie meisjes leeren kennen. Wel een stuk of tien. En allemaal met fluidum, als U mij ten minste maar heelemaal de vrije hand laat in de uitvoering van mijn plan. Want ik zou zoo graag willen dat ze allemaal kwamen. Waarom? Omdat ze het verdienen door hun charme en door alles. Ik kan toch warempel niet met allen tegelijk gaan. Ik geloof niet, dat ik verder hoef te gaan. Schrijft U zoo snel mogelijk aan de Redactie, van wier discretie ik mij van te voren heb verzekerd (naar mijn schuilnaam). Zorgt U maar dat ik een goede (en psychologisch juiste) keuze kan doen.

En nu nog een ding. Ik ben geen koppelaar in de slechte betekenis van het woord. Ik verlang niets van U noch van het meisje. (Die weten er vanzelfsprekend niets van), zelfs geen glas bier. Want U zult mij nooit kennen. Dat heb ik wel met den Hoofdredacteur uitgemaakt. Mijn stijl is ook geen aanwijzing want anders schrijf ik nooit zulke stukjes.

Ik doe het voor de meisjes en voor U. Om de voorzienigheid te helpen. Want anders zou er maar weinig kans zijn dat U elkaar ooit ontmoet.

En om verlovingen is het mij heelemaal niet te doen. Daar ben ik een tegenstander van, en in elk geval als U Uw C₂ nog niet hebt.

N. N.

(Vervolg van pag. 5).

Zondagmiddag 7 Mrt.: Optreden van leden der Vereeniging tot bevordering van Indonesische Kunst.

Zondagavond: „Hoe zie ik mijn studie en studentenleven”, door studenten uit de verschillende bevolkings-groepen.

Voorzitter is Mr. F. M. baron van Asbeck, vroeger hoogleeraar te Batavia.

Ten einde de deelneming zoo algemeen mogelijk te maken, en het zooveel mogelijk te voorkomen, dat iemand om financiële redenen weg zou blijven, zijn er drie deelnemers-prijzen vastgesteld, nml:

- 1e. een deelnemers-prijs van f 7.50, waardoor zoowel de verblijfkosten als de overige conferentie-kosten gedekt zijn. Het is te hopen, dat ieder, die dit zonder bezwaar kan doen, zich voor deze prijs inschrijft.
- 2e. een deelnemers-prijs van f 5.— voor den geheelen tijd, waardoor de verblijfkosten gedekt worden.
- 3e. een deelnemers-prijs van f 3.50. Deelneming voor deze laatstgenoemde prijs moet echter uitdrukkelijk aangevraagd worden; zij zal alleen kunnen worden toegestaan, wanneer de conferentie-kas, dank zij het hieronder te noemen fonds, dat toelaat.

Bovendien zijn er enkele geheel kosteloze plaatsen beschikbaar.

Opgave en deelneming bij
Breestraat 41, Leiden.

Mej. E. ELIAS,
Secr. Ned. I. S. S. com.

NAGEKOMEN BERICHTEN

Electrotechnische Vereeniging te Delft.

Rectificatie. Inleidende voordracht door Ir. C. F. Proos, op Maandag 22 Februari om 20 uur tot de excursie op Dinsdag 23 Februari naar de Nederlandsche Kabelfabriek.

Namens het Bestuur,
M. E. VERSCHUUR, Secretaris.

Wijziging in den lesrooster 1936—1937.

Met ingang van Maandag 22 Februari 1937 worden de volgende veranderingen in den lesrooster aange-bracht:

Donderdag 1—2 uur, n.k. Kennis van metalen, Brandsma, voor studenten W_1 en S_1 wordt verplaatst naar Donderdag 9—10 uur.

Donderdag 9—10 uur, Scheepsbouwkunde, Kal, voor studenten S_1 wordt verplaatst naar Dinsdag 1—2 uur.

Zaterdag 10—11 en 11—12 uur, Werktuigbouwkunde, Muysken, voor studenten S_1 en E_2 wordt verplaatst naar Zaterdag 9—10 uur en naar Donderdag 1—2 uur. Deze colleges zullen dan tevens dienen ter vervanging van de colleges van wijlen Prof. J. C. Andriessen voor W_2 studenten.

Ingenieurs-examen W. I. (Vierde groep 1936/1937).

De opgaven voor het Ingenieurs-examen voor Werktuigkundig Ingenieur (vierde groep) — het laatste examen dat in dit studiejaar zal worden afgenomen — zullen worden verstrekt op Maandag, 15 Maart 1937, voorm. 9 uur.

Candidaten, welke aan dit examen wenschen deel te nemen, moeten omtrent inlevering van hun vijfde jaars werk overleggen met den Hoogleeraar bij wien zij eindexamen wenschen te doen.

Het Ingenieurs-werk, met het veslag, moet worden ingeleverd bij den Aman. v. d. Vaart op Zaterdag, 22 Mei 1937.

De aangifte voor het examen bij den secretaris der afdeling (p.a. Administratie der afd. W. & S., Kamer 213), dient plaats te vinden uiterlijk op 4 Maart 1937, op een daarvoor bestemd formulier, hetwelk verkrijgbaar is bij de firma Waltman.

Aangifte voor het examen kan niet geschieden, indien daarbij niet tevens ter waarmerking het bewijs wordt overgelegd, dat het examengeld is gestort of overgeschreven op de Postgiro-rekening „Technische Hoogeschool. College-, Inschrijvings- en Examengelden” No. 44248.

Een opgave voor het Ingenieurs-ontwerp zal slechts worden verstrekt, indien:

De 5e jaars tentamens in de „Bedrijfsleer”, „Industriele gebouwen” en de twee keuzevakken met goed gevolg zijn afgelegd. Bij het aangifte-formulier wordt overgelegd een ingevuld formulier in duplo, betreffende praktisch werken (verkrijgbaar bij de Administratie der afd. W. & S., Kamer 213), met de bewijsstukken van zes maanden practisch werken, welke bewijsstukken, na afloop van het examen, aan de candidaten teruggezonden worden.

De Secretaris der afdeling,
J. J. BRANDSMA.

UNGER'S

Kaasbolletjes
(cheese pearls)
Kaasstokjes
Zoute bollen
„ stengels
„ krakelingen
Gevulde kano's
„ koeken
Heerenbanket
Bolussen

ALLES UIT DE FIJNSTE GROND-
STOFFEN VERVAARDIGD

Corpsleverancier

Hofleverancier

MARKT 21 - TEL. 222

BLOEMEN

PLANTEN

BLOEM-BINDERIJ
HERMAN ROMIJN

TELEFOON 1422

WIJNHAVEN 14

DELFT

AARDEWERK

GLASWERK

WATERSPORT IS HEERLIJK

indien ge hebt gezorgd goed te kunnen zwemmen.
Ook het leven is heerlijk, indien ge goed zijt voor-
bereid voor Uw taak en indien Uw toekomst is
verzekerd door een

OLVEH-POLIS!

OLVEH van 1879 — Onderlinge Levensverzekering U.A. — Kortenaerkade 1, Den Haag